

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ออกคำสั่งนี้แก่วิญญาณปีศาจร้าย โอิ วิญญาณชั่วร้าย เจ้า อย่ามาหาฉัน ทำให้วิญญาณปีศาจร้ายนั้นหวาดกลัวแล้วพวกมันจะหนีไป
- คำถาม:** อะไรคือความสวยงามของชีวิตของลูกๆ ที่มีความซาบซึ้งของพระเจ้า?
- คำตอบ:** งานรับใช้คือความสวยงามของชีวิตของลูก เมื่อลูกมีความซาบซึ้งจากการได้ดูรางวัลตลอดเตอรีของพระเจ้า นี่ ลูกก็จะมีใจสนใจในการทำงานรับใช้นั้น อย่างไรก็ตามลูกควรระวังตรงเป่าเมื่อไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ อยู่ในตัวลูกเท่านั้น
- คำถาม:** ใครที่มีสิทธิ์ที่จะได้ชื่อว่าเป็นลูกของชีพบาบา
- คำตอบ:** ผู้ที่มีศรัทธาว่าพระเจ้าคือพ่อของพวกเขา และพวกเขาเป็นลูกของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่มีความซาบซึ้งเช่นนั้นและมีคำคือผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะเรียกว่าเป็นลูกของชีพบาบา หากลักษณะนิสัยของพวกเขาไม่ดีและกิจกรรมของพวกเขาไม่สูงส่ง พวกเขาจะไม่สามารถเรียกว่าเป็นลูกของชีพบาบาได้

โอมชานติ ลูกกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? ลูกกำลังจดจำอำนาจในการปกครองสวรรค์หรือไม่? เมื่อลูกกำลังนั่งที่นั่นมันควรที่จะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่า เราคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และเรากำลังจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ เราไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราโดยที่ไม่มีกรจดจำท่าน มรดกของอะไร? ของความบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่เหมาะสมสำหรับสิ่งนั้น ไม่มีสิ่งใดที่เป็นกิเลสสามารถเข้าอยู่เบื้องหน้าเราได้ ไม่ใช่เพียงแค่เรื่องของตัณหาราคะ ไม่ใช่เพียงวิญญาณปีศาจร้ายเพียงอย่างเดียว แต่ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ สามารถมาหาเราได้ ลูกต้องมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์เช่นนั้น เราคือลูกๆ ของพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นเราลูกๆ ก็เป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเช่นกัน พฤติกรรมและการปฏิสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นต้องสูงส่ง พ่อสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมของใครบางคนว่าเขาไม่มีค่าแม้แต่สตางค์เดียวอย่างแท้จริง เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียกว่าเป็นลูกของพ่อ พ่อทางร่างก็จะรู้สึกเช่นนั้นด้วยเช่นกันเมื่อเขาเห็นว่าลูกของเขาไม่มีค่า ผู้เดียวนั้นเป็นพ่อเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังสอนเรา แต่มีบางคนที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่มีศรัทธาและความซาบซึ้งว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่เรา สติปัญญาของลูกๆ ควรจะสูงส่งอย่างมาก เราคือลูกของพ่อที่สูงส่งเช่นนั้น พ่ออธิบายแก่เราอย่างมากมาย ภายใน เพียงแต่คิดว่า : เราคือลูกของพ่อเช่นนั้น ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นบุคลิกภาพของเราควรสูงส่งอย่างมาก ค่ายกย่องของเหล่าเทพควรจะเป็นค่ายกย่องของเราเช่นกัน ไม่มีค่ายกย่องใดๆ ของปวงประชา เพียงลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่ได้มีการแสดงไว้ ดังนั้นลูกๆ ควรจะทำงานรับใช้ที่ดีเช่นนั้น ทั้งลักษมีและนารายณ์ทำงานรับใช้นั้น สติปัญญาที่สูงส่งเช่นนั้นเป็นที่ต้องการ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลยในลูกบางคนเมื่อพวกเขาฟ่ายแพ้ต่อมายา พวกเขาที่ยิ่งเสียหายมากขึ้น ไม่เช่นนั้นก็ควรจะมีใจซาบซึ้งอย่างมากมายอยู่ใน: เราคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า ฝ่าฝืนแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เป็นเพียงด้วยงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสวยงาม และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถปีนขึ้นไปสู่หัวใจของพ่อ ลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่เขาได้นั่งอยู่ในหัวใจของพ่อ พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ ของเขา เขาให้ลูกๆ ของเขานั่งอยู่บนหัวของเขา เขามีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมายต่อลูกของเขา แต่นั่นก็เป็นความผูกพันยึดมั่นที่มีขีดจำกัดของมายา นี้ไม่มีขีดจำกัด จะมีพ่อที่จะไม่มีความสุขเมื่อได้เห็นลูกของเขาหรือไม่? แม่และพ่อจะมีความสุขอย่างมาก เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกควรจะเข้าใจว่าบาบากำลังสอนลูก บาบาคือครูที่เชื่อฟังของเรา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดต้องทำงานรับใช้บางอย่างอย่างแน่นอน เพราะด้วยเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการจดจำนี้เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์มาก! ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก! ขณะที่กำลังนั่งที่นั่นควรจะมีใจซาบซึ้งนั้นในสติปัญญาของลูก ชันยาสซีเป็นของหนทางสันโดษ ศาสนาของพวกเขาแยกออกไป พ่ออธิบายสิ่งนี้ในเวลานี้เช่นกัน ลูกไม่ได้รับรู้เกี่ยวกับหนทางของการสละละทิ้ง ลูกเคยมีชีวิตอยู่ในหนทางครอบครัวและทำความเลื่อมใสศรัทธาหลาย เวลาที่ลูกได้รับความรู้แต่ผู้คนเหล่านั้นจะไม่ได้รับความรู้นี้ ลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นและลูกกำลังนั่งที่นั่นบนพื้นในลักษณะที่ธรรมดา ในวัดดิลาลาลูกเช่นกันกำลังนั่งอยู่เบื้องล่างท่าทาปาเซีย และเบื้องบนนั้นก็ได้รับการแสดงให้เห็นสวรรค์หรือดินแดนสุขาวดี จากการได้เห็นดินแดนสุขาวดีบนเพดาน ผู้คนก็คิดว่าสวรรค์ต้องอยู่เบื้องบน ดังนั้นลูกๆ ควรจะเข้าใจอยู่ในภายในว่านี่คือโรงเรียน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นั่น เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกไปเดินเล่นหรือท่องเที่ยวไปที่ใด หากลูกมีความคิดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกจะทำให้ตนเองนั้นมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยเห็นคนที่โง่เขลาเช่นนั้นที่เฝ้ารู้จักชีวิตประวัติของพ่อของเขาหลังจากที่เป็นลูกของเขาหรือไม่? เพราะด้วยไม่รู้จักท่าน พวก

เขาจึงพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็น ผู้กราบไหว้บูชา ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากอยู่ภายใน เราเคยสูงส่งมากและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วเราก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาตัวเราเอง ซึ่งพยายามทำให้ลูกสูงส่งมาก และแล้วตามละครลูกเป็นผู้ที่เริ่มกราบไหว้บูชาท่าน โลกไม่รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มขึ้นเมื่อไหร่ พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆทุกวัน: ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ลูกควรมีความสุข อยู่ภายในตัวลูกด้วยการรู้ว่าใครที่สอนลูก พระเจ้าเองมาและสอนลูก ลูกจะไม่เคยแม้กระทั่งได้ยินสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ากษณะเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ และดังนั้นจึงคิดว่ากษณะต้องสอนลูก อัจชะ แม้ว่าลูกจะคิดว่าเป็นกษณะ แม้กระนั้น ก็ตามสภาพของลูกควรจะสูงส่งมาก มีหนังสือที่ได้มีการเขียนเกี่ยวกับคำแนะนำของมนุษย์และคำแนะนำของพระเจ้า เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องรับคำแนะนำ ผู้คนต้องการคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า เหล่าเทพได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่นั้นเรียบร้อยแล้วในชาติเกิดก่อนหน้าของเขาคือทำให้เขาได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง เวลานั้นลูกๆ ได้รับศรี มัทที่ที่จะกลับมาสูงส่ง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคำแนะนำของพระเจ้าและคำแนะนำของมนุษย์ คำแนะนำของ มนุษย์บอกอะไร? และคำแนะนำของพระเจ้าบอกอะไร? ดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำของพระเจ้าอย่างแนบเนียน เมื่อลูก ไปพบใครบางคน ลูกไม่ได้นำสิ่งใดไปกับลูกเลย ลูกไม่แม้จะจดจำว่าลูกควรจะให้ของขวัญอะไรแก่ใครบางคน ความแตกต่าง ระหว่างคำแนะนำของมนุษย์และคำแนะนำของเจ้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เมื่อเป็นมนุษย์ ลูกทำตามการ กำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมากมาย ในสิ่งนั้น คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเขียนขึ้นโดยมนุษย์ พ่อมาที่นี้หลังจากที่ได้อ่านคัมภีร์ใดๆ หรือไม่? พ่อพูดว่า พ่อเป็นลูก ของพ่อบางคนหรือไม่? พ่อเป็นสาวกของกูรูที่พ่อได้เคยศึกษากับเขาหรือไม่? ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีการอธิบาย ด้วยเช่นกัน แม้ว่าท่านจะรู้ว่าลูกมีสติปัญญาที่เป็นสิ่ง ลูกก็คือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่มีความควรแก่การอยู่ในวัดด้วยเช่นกัน มี ผู้คนมากมายที่ทำตามการกำหนดของมนุษย์ แต่ลูกก็บอกพวกเขาว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไรด้วยการทำตามคำแนะนำ และแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าและที่ท่านกำลังสอนลูก เป็นพระเจ้าที่พูด เราไปเพื่อศึกษาเล่าเรียนกับท่าน เราไปหาท่าน ทุกวัน เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงหรือ 45 นาที ลูกไม่จำเป็นต้องใช้เวลามากเกินไปในชั้นเรียน ลูกสามารถอยู่ในการจาริกแสวง บุญแห่งการทรงจำระลึกถึงในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ทั้งความรู้และโยคะนั้นง่ายดายมาก อัลฟา ก็เป็นเพียง ตัวอักษรเดียว ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีคัมภีร์อยู่มากมาย หากลูกต้องรวบรวมคัมภีร์ทั้งหมด ทั้งบ้านก็จะเต็มไปด้วยคัมภีร์ ต้องมีค่าใช้จ่ายอย่างมากกับสิ่งนั้น เวลานั้นพ่อกำลังแสดงบางสิ่งที่ย่างดายมากแก่ลูก: เพียงแค่จดจำพ่อ และ แล้วลูกจะได้รับมรดกของอำนาจในการปกครองสวรรค์ของพ่ออย่างแนบเนียน ลูกเคยเป็นนายของโลก บาร์ตเคยเป็น สวรรค์ ลูกลืมสิ่งนั้นไปแล้วหรือ? นั่นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมของละครด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว ท่านมาเพื่อ สอนลูกทุก 5000 ปี มรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นจะเป็นสวรรค์ของโลกใหม่อย่างแนบเนียนใช้ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก เนื่องจากมีการกล่าวว่าเป็นเวลาหลายแสนปี จึงเป็นเหมือนราวกับว่าสติปัญญาของพวกเขาได้ถูกล็อคและล็อคนั้นก็จะไม่ เปิดเลย สติปัญญาที่นั้นถูกปิดล็อคในลักษณะเช่นนั้นที่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้นเลย พ่ออธิบายว่า เพียง เรื่องเดียวเท่านั้นที่เพียงพอแล้ว ลูกต้องไม่สอนอะไรมากมาย ที่นี้ลูกสามารถทำให้ใครบางคนเป็นชาวสวรรค์ในเพียงแค หนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามนี่คือโรงเรียน และเหตุนี้เองการศึกษาของลูกจึงดำเนินไปตลอดเวลา พ่อซึ่งเป็นมหาสมุทรแห่ง ความรู้กำลังให้ความรู้อย่างมากมายแก่ลูก ที่ถึงแม้ว่าลูกจะทำให้มหาสมุทรเป็นหมึก และป่าทั้งหมดเป็นปากกา จะไม่มีที่ สิ้นสุดของความรู้นี้ เป็นเวลายาวนานแค่ไหนตั้งแต่ลูกเริ่มสั่งสมความรู้นี้ เป็นเวลาครึ่งจรวดตั้งแต่ลูกได้เริ่มทำความเลื่อมใส ศรัทธา ลูกได้รับความรู้ที่เพียงพอแค่ชาติเกิดเดียวเท่านั้น พ่อกำลังสอนลูกเพื่อโลกใหม่ ในโรงเรียนทางโลกลูกศึกษาเป็น เวลายาวนาน ลูกศึกษาต่อเนื่องตั้งแต่อายุ 5 ขวบ จนถึงประมาณ 20 หรือ 22 ปี หากลูกมีรายได้ไม่น้อยมากและใช้จ่ายมากก็ จะมีการสูญเสียใช้ไหม? พ่อทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก และแล้วลูกก็กลับมาล้มละลาย ดูซิว่าสภาพของบาร์ตเป็นเช่นไรใน เวลานั้น! ลูกควรจะอธิบายด้วยความซาบซึ้ง ผู้เป็นแม่ควรจะตื่นตัวมาก ได้มีการจดจำถึงลูกๆ ว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ไม่ ได้มีคำกล่าว “ขอคารวะ” ต่อแม่ธรณี คำคารวะนั้นให้แก่มนุษย์ ลูกๆที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเท่านั้นที่สามารถทำงาน รับผิดชอบได้ เช่นที่พวกเขาได้เป็นอิสระจากบ่วงพันธะในวงจรก่อนหน้านี้ ดังนั้นพวกเขาก็ยังคงเป็นอิสระต่อไปในเวลานี้ ผู้ ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกได้พบพ่อแล้ว และดังนั้นลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้ของพ่อ ผู้ที่พูด ว่าพวกเขามีบ่วงพันธะก็เป็นเหมือนกับแกะ รัฐบาลไม่สามารถบอกลูกว่าไม่ต้องทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องการความ กล้าหาญที่จะพูด ผู้ที่มีความรู้ที่นี้ก็สามารถเป็นอิสระจากบ่วงพันธะได้อย่างง่ายดาย ลูกสามารถแม้กระทั่งอธิบายให้แก่ผู้ พิพากษา: ฉันต้องการจะทำงานรับใช้ทางจิต พ่อทางจิตกำลังสอนเรา ชาวคริสเตียนอย่างน้อยก็พูดว่า ปลดปล่อยเรา! เป็น ผู้ชี้ทางของเรา! ความเข้าใจของพวกเขาที่ยังดีกว่าความเข้าใจของผู้คนของบาร์ต ในบรรดาลูกๆ ผู้ที่รู้จักดีอย่างมากมาย มีความเข้าใจที่ดีในการทำงานรับใช้ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะถูกปลดปล่อยไว้ใหญ่ด้วยการทำงานรับใช้ของพระเจ้า บางคนก็ไม่แม้แต่จะเข้าใจลึกลับเตอไร ฯลฯ แล้วพวกเขาก็จะไปที่นั่นและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พวกเขารู้สึกในหัวใจ

ของพวกเขาว่า: มันก็ดีถ้าฉันจะกลายเป็นสาวใช้หรือสัปเหร่อ เพราะอย่างน้อยฉันก็จะอยู่ในสวรรค์ กิจกรรมของพวกเขา ก็มองเห็นได้ว่าเป็นเช่นนั้นเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ดาदानีอธิบายด้วยเช่นกัน พ่อกำลังสอนลูกๆ ด้วยผู้นี้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งนี้มากนัก ทันทีที่พวกเขาไปจากที่นี่ ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ในขณะที่กำลังนั่งที่นี้ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สถิติปัญญาของพวกเขาเร่รอนไปข้างนอก และพวกเขาก็ล้มลุกคลุกคลานต่อไป แม้กระทั่งหนึ่งวิญญานปีศาจร้ายก็ไม่ได้ถูกขจัดออกไป ใครกำลังสอนลูกและลูกจะกลายเป็นอะไร? บางคนจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของผู้ที่มั่งคั่งเช่นกันใช่ไหม? แม้กระทั่งเวลานี้ผู้ที่มั่งคั่งก็มีสาวใช้และคนรับใช้มากมาย ลูกควรจะเป็นโยบีนในงานรับใช้อย่างแท้จริง ลูกๆ กลายเป็นเครื่องมือเพื่อก่อตั้งความสงบ ลูกกำลังก่อก่อตั้งความสงบและความสุขในโลก ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อก่อตั้งสิ่งนี้ในทางปฏิบัติด้วยการทำตามศรัทธา ต้องไม่มีความไม่สงบใดๆเลยในสิ่งนี้ บาบาคเคยเห็นบ้านที่ดีเช่นนั้นมากมายที่นั่นเช่นกัน ในหนึ่งบ้านจะมีลูกสะใภ้หกถึงเจ็ดคนอยู่ด้วยการด้วยความรักอย่างมาก จะมีความสงบอย่างแท้จริงที่นั่น พวกเขาพูดว่าพวกเขามีสวรรค์อยู่ที่นั่น ไม่มีความขัดแย้งรูปใดเลย ทุกคนนั้นเชื่อฟัง ในเวลานั้นบาบาก็เคยมีความคิดของการสละละทิ้งด้วยเช่นกัน ท่านเคยมีความเอือมระอาในโลก เวลานี้คือการวางแผนที่ไม่มีความจำกัด ไม่ควรมีสิ่งใดที่จะต้องจดจำ บาบาก็จะลืมชื่อทั้งหมด ลูกๆ พูดว่า บาบ่า ท่านจำฉันได้ไหม? บาบ่าพูดว่า พ่อต้องลืมทุกคนอย่าได้ลืมและอย่าได้จำ มีการวางแผนที่ไม่มีความจำกัด ทุกคนต้องถูกลืม เราไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ พ่อมาเพื่อให้มรดกของสวรรค์ของท่านแก่ลูก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก เข้มกัลดัดหน้าอกนี้ดีมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น หากใครบางคนขอ เข้มกัลดัดนั้น บอกเขาว่า: ก่อนอื่นจงเข้าใจสิ่งนี้และรับไป ด้วยการเข้าใจ เข้มกัลดัดนี้ ลูกก็สามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก ซึ่งบาบ่ากำลังให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติผ่านบราห์มานี้: จดจำพ่อและนี่คือสิ่งที่ลูกจะกลายเป็น ผู้ที่ศึกษาก็ตะและผู้ที่ป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก บางคนก็แม้กระทั่งถามคำถามว่า: ทำไมเหล่าเทพจึงตกลงมา? อ้อ! แต่ความจริงนี้หมุนไปเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง พวกเขาทั้งหมดยังคงกลับมาใช้ชาติเกิด และดังนั้นพวกเขาก็จะลงมาใช้ไหม? วงจรต้องหมุนไป มันเข้าไปในหัวใจของแต่ละคนอย่างแน่นอน: ทำไมฉันถึงไม่สามารถทำงานรับใช้ได้? ต้องมีบางสิ่งขาดหายไปในตัวฉันอย่างแน่นอน วิญญานปีศาจร้ายของมายาได้คว้าจุมูกลูกไว้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และจากนั้นลูกก็จะไปสู่โลกใหม่และปกครองที่นั่น ลูกคือนักเดินทางใช้ไหม? ลูกมาที่นี้จากดินแดนที่ห่างไกลเพื่อเล่นบทบาทของลูก เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความตายนี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่ออธิบายอย่างมาก ลูกต้องซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมาก ลูกควรจะเฝ้าแต่ย่อยสิ่งนี้ พ่ออธิบายแล้วเช่นกันว่า โรคภัยของความทุกข์ทรมานของกรรมจะปรากฏขึ้น มายาจะรุกรานลูก แต่ลูกต้องไม่สับสน หากแม้กระทั่งสิ่งเล็กน้อยเกิดขึ้น ผู้คนนั้นก็ถูกรบกวนอย่างมาก ในระหว่างที่มีความเจ็บป่วย ผู้คนก็จะจำพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ในเบงกอลเมื่อผู้คนล้มป่วย เขาก็ได้รับการบอกให้พราชื่อราม เมื่อพวกเขาเห็นว่าใครบางคนกำลังจะตาย พวกเขา ก็พาคนนั้นไปที่แม่น้ำคงคาและให้เขาพราชื่อของ“ฮารี” แล้วเหตุใดพวกเขาจะต้องพาเขากลับมาและทำพิธีเผา? แล้ววางเขาลงในแม่น้ำคงคา! เขาก็จะกลายเป็นอาหารของจระเข้และปลา อย่างน้อยร่างกายนั้นก็จะมีประโยชน์! ชาวพาสีจะวางร่างไว้เหนือบ่อน้ำ และกระดูกเหล่านั้นก็จะมีประโยชน์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกต้องลืมทุกสิ่งอื่นและจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบารัต อธิบายด้วยความซาบซึ้ง: พ่อทางจิตกำลังสอนเรา เวลานี้เราอยู่ในงานรับใช้ทางจิต ให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานรับใช้ของพระเจ้า

2. อย่าได้สับสนและถูกรบกวนด้วยโรคภัยใดๆของความทุกข์ทรมานของกรรมหรือจากพายุของมายา เฝ้าแต่ย่อยความรู้ที่พ่อให้แก่ลูก และอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญานที่สูงส่งและเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของรูปที่ไม่มีตัวตนและรูปที่มีตัวตนของลูกตามระเบียบวินัย
ตีพมาลา (เทศกาลแห่งพวงมาลัยแห่งแสง) เป็นอนุสรณ์ของตะเกียงที่จุดแล้วที่ไม่สูญสลายมากมาย ลูกดวงวิญญานที่เปล่งประกายนั้นลูกมองเห็นว่าเป็นเปลวไฟของตะเกียง และดังนั้นอนุสรณ์ของแสงที่สูงส่งของลูกดวงวิญญานที่เปล่งประกายจึงถูกแสดงออกมาในรูปของแสงตะเกียงทางกายภาพ ดังนั้นในด้าน

หนึ่งมีอนุสรณ์ของลูก ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน และอีกด้านหนึ่งก็มีอนุสรณ์ของรูปที่สูงส่งที่มีตัวตนใน
อนาคตของลูกเช่นลักษมี ดิพมาลาทำให้ลูกแต่ละคนได้รับสถานภาพเทพ ดังนั้นลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง
จึงเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของตนเอง

คติพจน์: เพื่อที่จะเปลี่ยนสิ่งใดก็ตามที่เป็นลบให้เป็นบวก ให้ความรู้สึกลูกบริสุทธิ์และไม่มีขีดจำกัด

***** โอม ชานติ *****